

Література

1. Інвалідність та суспільство : навч. посіб. / Л. Байда, О. Красюкова-Енс, В. Азін та ін. ; за заг. ред. Л. Байди, О. Красюкової-Енс. – К. : Київський університет, 2011. – 188 с.
2. Інклюзія як нова філософія освіти // Радість дитинства – вільні рухи. – 2009. – № 4, С. 8
3. Садова І. Проблеми та перспективи впровадження інклюзивної освіти в Україні // Молодь і ринок : журнал. – 2015. – № 9. – С. 77 – 81. – ISSN 2308 – 4634.

УДК 342.9

Молень І. Й.,

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

У даний час одним з найвагоміших завдань сучасної держави є охорона здоров'я населення. Це питання повинно займати пріоритетне місце в соціальній політиці країни, відобразитись у державних програмах і законодавчих та інших підзаконних нормативно-правових актах.

Згідно із статтею 12 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права кожна людина має право на медичну допомогу та медичний догляд у разі хвороби [1]. Це невід'ємне право людини передбачено також у частині першій ст. 49 Конституції України, яка визначає, що кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Окрім цього, охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно [2].

Проте, протягом останніх років більша частина населення нашої країни живе у страху зіткнутись з вітчизняною системою охорони здоров'я. Оскільки, незважаючи на те, що громадяни України щороку сплачують значні кошти у вигляді загальнодержавних податків до державного бюджету, в тому числі й на охорону здоров'я, вони змушені отримувати послуги на базі застарілої медичної системи. Така організація системи не лише порушує конституційне право людини на доступну та якісну медичну допомогу, знижує рівень здоров'я та тривалість життя українців, але і перешкоджає економічному розвитку та соціальній згуртованості суспільства.

Постійне недостатнє фінансування бюджетних витрат і відсутність рівного доступу до якісної безоплатної медичної допомоги перетворило положення Конституції України про право на охорону здоров'я, медичну допомогу і медичне страхування в загальну норму, що створює соціальну несправедливість, усунення якої вимагає закріплення на конституційному рівні моделі єдиного медичного простору відповідно до європейських стандартів у сфері охорони здоров'я.

Як наслідок, протягом останніх років Міністерством охорони здоров'я України здійснено декілька спроб запровадити нові ідеї реформування сфери охорони здоров'я за іншими підходами, ніж ті, що існували у сучасній правовій системі України до цього. У 2014 р. після підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Україна обрала євроінтеграційний напрямок.

Також одним із вагомих кроків реформування системи охорони здоров'я стало схвалення у 2016 році розпорядженням Кабінету Міністрів України Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я, згідно з якою способом розв'язання визначених проблем та забезпечення всім громадянам доступу до гідного європейської держави рівня медичного обслуговування є здійснення шляхом переходу системи охорони здоров'я України до фінансування на основі моделі державного солідарного медичного страхування громадян з використанням для цього коштів, акумульованих у державному бюджеті [4].

В подальшому Верховною Радою України прийнято Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» 19 жовтня 2017 року № 2168-VIII, відповідно до якого в Україні запроваджується нова модель системи фінансування охорони здоров'я [5].

Ухвалення та прийняття нових законів – це лише перший крок до реформування медичної галузі в цілому. Україні необхідно обрати свій оптимальний варіант моделі системи охорони здоров'я для того, щоб досягнути результатів на рівні європейських країн.

Література

1. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права від 16 грудня 1966 року [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

2. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

3. Концепція реформи фінансування системи охорони здоров'я, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 року № 1013-р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua>

4. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: Закон України від 19 жовтня 2017 року № 2168-VIII [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

УДК 159.9

Музика І., Коваль О. Є.,
Тернопільський національний економічний університет

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦЯ

Динамічний розвиток сучасної цивілізації вимагає змін у сфері освіти, це спричинено тим, що освіта є головним компонентом культурного і соціального розвитку кожної людини. Вища школа в сучасному розвиненому суспільстві відіграє дві основні ролі: 1) соціального стабілізатора; 2) чинника інноваційного розвитку. Тому перед вітчизняною системою освіти стоїть завдання освоїти інноваційну культуру, новітні інформаційні і психолого-педагогічні технології. За останні роки вищі навчальні заклади країни зазнали масштабних перетворень, активно використовуються психолого-педагогічні інновації, які дозволяють враховувати творчу індивідуальність, потреби, інтереси і мотивацію майбутніх спеціалістів. Все це сприяє успішному

Тематикою професійного становлення майбутнього фахівця у своїх наукових роботах займалися С. Бережна, Т. Кисельова, Л. Коновалова, Н. Кузьміна, Т. Полякова та ін. Різноманітним психолого-педагогічним аспектам професійної діяльності і професіоналізації особистості загалом присвячені роботи О. Єрмолаєва, Л. Захарова, Е. Зеєра, Т. Кудрявцева, С. Максименка, С. Маркова, Ю. Поваренкова, М. Пряжнікова. У контексті професійного становлення фахівця аналізували проблеми професійної самосвідомості Б. Паригін, В. Брагіна, П. Шавір, професійного самовизначення – Є. Клімов, С. Чистякова.

Найважливішим завданням вищої школи є формування особистості студента як справжнього знавця своєї справи – професіонала. Зокрема у Законі України «Про вищу освіту» вказано, що «мова повинна йти про професійне становлення і професійне зростання особистості студента як спеціаліста, професіонала, про формування творчої, духовно багатой особистості з урахуванням її потреб, інтересів, бажань, здібностей» [5].

Основними напрямками професіоналізації є професійне навчання, професійне самовизначення, самоствердження та зростання, розвиток інтелектуального потенціалу у відповідності до професійної сфери діяльності, а також духовне, моральне і фізичне самовдосконалення.